

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Iconothèque](#)[Collection](#)[Série C - 1616. Filippo Ferroverde, *Mythologiae libri* \(Padoue\)](#)[Item](#)[Mythologia, Padoue, 1616 - 21 : Charron](#)

Mythologia, Padoue, 1616 - 21 : Charron

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 085 : Charron](#) *a pour reproduction ce document*

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire [HathiTrust](#) : [Getty Research Institute](#) - <https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Format in-4

Pagination p. 102

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 11/04/2024

Portitor has horrendus aquas, & flumina seruat
Terribili squallore Charon, cui pluvium mento
Canitrix inculta iacet, flant lumina flamma
Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.

Hic erga omnes implacitus esse dicebatur,
quos traiebat, neque Reges ac principes civi-
tatum à reliqua multitudine putabat differre,
cum omnes uno ordine nudos, & omnibus ho-
nis spoliatos cernebat ut testantur ea carmina:
κάτθαν' ὁ μῶς ὅτ' ἀτυμβος ἀνὴρ, ὅτ' ἔλλαχε
τόμβου.

ἔσθ' ἢ τρικῆ ἴσος κρείοντ' ἀγομέμενον.
Ἰαρσῖτιδ' ἴσος δ' ἔτιδος παῖς ἢ ὑπέμοιο.
Πῶντες εἰσὶν ὁμῶς τεκνῶν ἀμοιρῶν κάρηνα.
Εὐμνοί τε ξηροί τε, κατ' ἀποδείλων λειμῶνα.
Mortuus est aequè tumuli qui haud cepit honorem,
Quisq; fuit nullus praegrandis pondera saxi.
Non Iro magis est Agamemnonis clarus: & ipsi
Thersites similis Thetidis pulcherrima proles.
Hi pariter nudi atq; inopes per regna vagantur
Vindictarum, apta suis referentes premia factis.

Testatur Lucianus in dialogo de luctu, mor-
tis id fuisse apud antiquos, ut obolum numisma
per exiguum in os singulis mortuis includerēt, q̄
nautū esse Charontis arbitrābatur, eū ita scribat:
ὡς εἰπεὶ δάντις ἀποθανῆ τῶν οἰκείων πρῶτα
μὲν σέροντες ὀβολόν, εἰς τὸ στόμα κατὰ θῆκαν
αὐτῷ μισθόν τῷ πειρῆματι τῆς ναυτιλίας γνη-
σόμενον. Quare cum quis è domesticis obierit, pri-

mum quidem obolum illi in os depositum nautum
portitoris fore arbitratur. Is autem nummulus
Danace à Grecis dicebatur, sicuti testatur Cal-
limachus his carminibus in Hecale:

τῶν καὶ γὰρ νέμει πορθμῶνον, ὅτι σέρονται,
μῶνος ἐστὶ πτολίμν' ὅτι μὴ θυμιασέμεν αὐτοῖς.
ἀλλὰ κλοῖς τομᾶτιος νεῶς ἀγαγετίας ἴσαν
Βάθρον, καὶ δανάου ἐπὶ δ' εὐεται ὅτις ἀπίων.
Idcirco nulli nautum portare servitur
Urbe ex hac vita finit: nisi sacra feramus
Nos, & suffitus, adeunt Acherusia templa
Ore illi vacue: danace non indiget ullus.

Aristophanes autem in Rhanis duos obolos
postea nautum eiusdem fuisse, scripserit in his
versibus:

ἐν πλοιαίοις τυνητοῖσ' ἀνὴρ γέρον
Ναύτης δ' ἰδὲ εἰδ' ὀβολῶ μισθόν λαβὼν.
Mercede capta nauta se senex vihet
Bini obolu in nave parua protinus.

Neque tamen ea parua mercede semper con-
tentus fuit, sed aliquando ab Atheniensium Im-
peratoribus, ne illi aequari multitudini cogeren-
tur, auclum est Charonti stipendium, & usq; ad
triobolum peruentum est. Tanta fuit antiquo-
rum nonnullorum dementia, ut inferos etiam
avaritia & numorum desiderio vexari arbi-
trati sint dicitur nonnullos Charon viuos ad in-
feros traiecisse: nā Hercules, Ulysses, Orpheus,
Aeneas, Theseusq; eo descendisse memoran-